1870. II. évfolyam. 293. szám. Kedd, október 18.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. | ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ | Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz. Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén többizbe!i hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

A „Debreczen" eredeti

MAGÁNTÁVIRATAI.

= **Brüssel, okt. 18. Hitelt érdemlő hirek szerint ujabb erőfeszitések tétetnek a béke előidézésére, és pedig oly alapon, hogy Francziaország Elzászról lemondana, s Luxembourg Németországba bekebeleztetnék. Bismarck és Favre közt holnapra uj összejövetel készittetik elő.**

= **Tours, okt. 18. Gambetta a Vogesi departementbe megy. A vasutak felszólittattak, hogy a csapatszállitások siettetésére intézkedéseket tegyenek.**

= **Tours, okt. 18. A diplomatiai testület, eshetőlegesen a kormány kiséretében Bordeauxba megy.**

A szerepcsere.

.·.). A „késharcz" egész irtózatosságában bekövetkezett.

Vagyonukat, tüzhelyüket és életüket védő franczia lakosok faluszámra öletnek le csufos halállal, vagy perzseltetnek ki falaik közül, csak azért, mert jogaikat, tulajdonaikat fegyverrel védeni merészlik.

A mivelt német nép a csatatéren a harczos szerepét a bakóéval cserélte föl.

Akasztófákat állit föl, hogy pellengérré állitsa a honszeretetet, mely az oly iszonyu mérvben sajtolt franczia nép kebeléből még nem halt ki, sőt ép oly fokozatosan nő, amily mérvben fordul ellene a sors ostorozó keze.

Tisztesség az, ha a németek az elfogott franczia honfiakra golyóhalált mondanak ki.

Voltak egyes esetek, midőn egyes francziákat, kik a népeket a hon védelmére lelkesiték, példátlan kinokkal végezték ki.

És ez eseteknek teljhitelt adhatunk. Magok a német lapok kérkednek a német hadvezetők vandalismusával.

Igaz, hogy a francziák sem ismernek többé irgalmat — kegyelmet s jaj az egyes kisebb requirálgató csapatoknak, ha a vérig ingerelt nép kezébe jutnak.

A kegyetlenkedés nem válik dicséretére a müvelt franczia népnek sem! de ne feledjük, hogy ez a kihivott fél s az észjog parancsolja, hogy életét védelmezze, s ha ilyenkor az eszközöket nem igen válogatja, azon nem lehet csodálkoznunk. Amaz égbekiáltó szörnyü vandalismus, melynek Bazaille helység áldozata lőn, a németek müve volt. Sok száz tehetetlen aggnak, védtelen nőnek s gyermeknek auto-da-fé-je volt ez irtózatos nap, melyben a lakosságot tüzlángok avaták föl vértanukul; — a kezdeményezés a németektől eredt. Hogy a gonosz példa ellenfelüknél utánzásra lel, a felett, ily előzmények után, kétkedni sem lehetett.

Mióta a német hadak Páris alá érkeztek, már négy hét mult el, anélkül, hogy némi strategiai vivmányt mutathatnának föl.

Most már Moltke is kezdi belátni, hogy Páris bevétele még sem oly könnyü föladat, mint ő azt egyelőre vélte; Roone tábornok pedig arról győződött meg, hogy oly roppant megszállósereg élelmezése, távol a német földtől, hónapok tartamára lehetetlenné válik — elannyira, hogy most midőn még ostromágyuik sincsenek elhelyezve az óriási város ellen, már éhséggel küzd a hadsereg egy része és még azok a csapatok a legszerencsésebbek, kik a burgonyaföldek közelében sótlan burgonyával csilapithatják éhöket.

Minden oda mutat, hogy itt a francziák szerepet cseréltek a németekkel, s nem a német had éhezteti ki Párist, hanem ez fogja ki éheztetni a napról-napra mindig nagyobb élelemhiányban szenvedő megszálló sereget.

Vilmos illusioi — nem csoda ha a dolgok ily szomoru fordulatai után oszolnak, már maga óhajtja a béke megkötését, kivált miután értesült, hogy e napokban Bazaine nehány ezer embert morzsolt ismét fel Metz alatt s mióta tudja, hogy a toursi kormányzat alatt jelentékeny hadcsapatok szerveztettek, melyek a megszálló sereget hátban készülnek megtámadni.

Most már a békeföltételeket is alább szállitották. Megelégesznek már ha a francziák azt a részt engedik át, melyet Thionville, Metz, Pfalzburg, Strassburg, Mühlhausen jelölne határszélül.

E békekezdeményezés porosz részről arra mutat, hogy nagyon rosz rendben áll a németek szénája, hiába igyekeznek a porosz hivatalos lapok az ellenkezőt a világgal elhitetni.

Csakhogy most is azt állitjuk, hogy a béke még jó távol esik, ha a burkusok területköveteléseikhez makacsul ragaszkodnak, mert a franczia nemzet, ha akkor kimerte mondani, hogy egy talpalatnyi földet határaiból oda nem enged, mennyivel szilárdabbul megmarad e határzata mellett akkor, midőn harczi esélyei kedvezőbbek s ama remény éleszthetí, hogy a betolakodott ellenséget még ugy lehet csufosan kiüzhetni az ország területéről, ha egyszer a franczia honvédelem teljesen szervezve lesz.

Mi sem tünteti ki tisztábban a német hadsereg helyzetét, mint ama körülmény hogy az angolnak, mely mármár békeközvetitőül hajlandó volt föllépni, most már eszeágában sincs ilyesmit tenni, mert elég erősnek látja a toursi kormányt arra, hogy a harczot még messze kinyujthatja, mi Angliának kereskedelmi és gyári érdekeire roppant befolyással van, — és ez fődolog.

Hogy a német hadak nem valami rózsás helyzetbe jutottak, kiviláglik a hadvezetőknek ama példátlan erkölcsi sülyedéséből is, melynek párját a háboruk történetében nehezen találhatnók föl — s ez, ama gyalázatos fenyegetés Garibaldi a világszerte tiszteletben álló hős ellen, melyszerint őt a német hadvezetők elfogatása esetében mint egyszerü utonállót tekintenék s bánnának el vele.

Ily nemtelen nyilatkozat után a mig a közvélemény szigoruan elitéli a porosz hadvezetőket, másfelől elevenen bizonyitják ezáltal, a németek ama gyáva félszet, melyet egy oly fölkent férfiunak neve eléidéz a versaillesi főhadiszálláson.

Maholnap ugy áll a dolog, hogy az európai diplomatiának interveniálása nem a franczia nemzetre többé, hanem a zollerni dynastiára lenne üdvös, és ily interventió csak a franczia nemzetre lenne káros. De hiába! Ha egyszer ezt az átalános dynastikus érdekek követelik!..

= **Bécs**, okt. 17. A „Montagsrevue" értesülése szerint a porosz király és az orosz czár között Emsben annak idejében szerződés köttetett, mely szerint Oroszország 200,000 embert küldött volna a poroszok segélyére, ha azok a francziák által megverettek, s ez utóbbiak az Elbéig előnyomultak volna.

= **A Presse** egy táviratot hoz Prágából, melyben az uj kabinet képzésére nézve a következők foglaltatnak: Auersperg, Rechbauer, Hasner belépnének a miniszteriumba. A „N. fr. Pr. ellenben Lassert mondja uj belügyérnek, Depretis mint helytartó Triestbe menne, a kereskedelmi miniszterium egyesittetnék a földmivelésivel, s Petrino lenne a kereskedelmi miniszter.

Florencz, okt. 15. Thiers a franczia köztársaság küldöttje: Senard kiséretében tegnap délelőtt fogadtatott Visconti Venosta külügyér által. Thiers rendkivüli tapintatot tanusitott magaviseletében. Beszéde kezdetén azt mondá, hogy az olasz egység ellensége volt, mert Francziaországra nézve károsnak, Europára pedig veszélyesnek tartotta. 1866 óta azonban más nézeten van. Róma elfoglalását az olasz egység elkerülhelten következményének mondá s ettül nincs mit tartani a vallásos érdekekre nézve. Francziaország jelenlegi helyzetét érintve azon nézetét tünteté ki, hogy a tényálladékot egyelőre kétségbeejtőnek tartja s kevés bizalommal van Páris védelmezése iránt. Ellenben hangsulyozá azt, hogy Páris elfoglalása a németeknek erőt és alkalmat fog adni arra, hogy oly nagy igényeket tápláljanak, melyek Európát s egyátalán a kisebb államokat iszonyu veszteségeknek és veszélyeknek teszik ki! Beszédét azon felszólitással végzé, hogy Olaszország a többi hatalommal együtt, Páris esése előtt interveniáljon Francziaország részére. Visconti Venosta azon mély háláérzetre utalt, mely a multra vonatkozik, de a dolgok jelenlegi állására nézve tartózkodó volt. Utalt arra, hogy Francziaországra nézve jobb lett volna Bismarck által Favrenak telt feltételeket elfogadni és az interventióra nézve azt a választ adá, melyet Thiers Londonban és Bécsben kapott. Megjegyzé végül, hogy Olaszország e hatalmakhoz kötve, kötelezte magát ezekkel egyetértőleg cselekedni. Ezzel vége lett a conferentiának, melylyel Thiers nem látszott nagyon megelégedve lenni. Délután a király fogadta kihallgatáson. E beszélgetésnek nem volt diplomatiai fontossága.

— **Florencz**, okt. 15. Néhány államférfi, valamint az egész szabadelvü párt roszalja a spanyol koronának Amadeo herczeg által való elfogadását, mert ez Olaszország külpolitikájának egész megfordulásával és az országra nézve sulyos teherrel jár.

Franczia-porosz háboru.

Debreczen, okt. 18.

= A **Toursból** okt. 12 óta érkezett táviratok fontos eseményekről értesitenek, s Gambetta e kivivott győzelmeket egy ujabb kiáltvány kibocsátására használja fel. Bécsből jelentik, hogy a francziák kétesnek hitt győzelmei valóknak bizonyulnak be, s ezek ellenében Versaillesből nem birunk más czáfolattal, mint azon laconicus sürgönynyel, hogy a cernirozó hadtestek még mindig meg vannak azon állásokon, melyeket sept. 19 óta elfoglaltak. A 12-én történt csatákat a poroszok teljesen agyon hallgatgatják, az pedig már még is csak hihetetlen, hogy a franczia részről jött tudósitások annyira légből kapottak lettek volna, hogy talán azon napon egyátalában semmi össze ütközés nem is lett volna. Igy nem lehet másképen okoskodni minthogy a poroszok néma hallgatása, beszélő bizonyitvány a franczia tudósitások meghihetősége mellett.

Berlin, okt. 15. Vogel v. Falkenstein tábornok a franczia hajóhad közeledése folytán állomásán Hannoverben marad. A hadikölcsönnek 120 millióról 80-ra való redukálása azt jelenti, hogy 40 millió lebegő adósság által szereztetik be, mely az előre látható franczia contributio által könnyebben! törleszthető, mint a consolidált kötvények. Egy további kölcsönt is fognak hasonlóan lebegő adósság alakjában, mindenesetre kérni az országgyüléstől.

Berlin, okt. 15. A főhadiszállásról egy párisi lapnak Páris megszállására vonatkozó naplóját küldték be. Ez bevallja, hogy Páris csak két hóra van élelemmel ellátva. Az ellenség tehát helyesen számit a kiéheztetésre. Ez az ellenség mozdulatlanságának magyarázata; mert ez felel meg érdekének leginkább. Az ostromlottak egyedüli reménye a minél erélyesebb támadás. Az ellenséget minél előbb ki kell vetni müveiből, ha mindjárt valóságos külső csaták által is. (Ennek megfeleltek az ujabb győzelmek.) Metz és Loire melletti helységek Páristól nem várhatnak felmentést. A főhadiszállásról irják továbbá, hogy 8-tól óta rosz idő volt 12. óta ujra szép idő van. A csapatok a legnagyobb éberséggel vannak, mert kitörést várnak. A Mont Valerien lövései egész Bougivalig érnek (7/8 német mértföldnyire.)

Hamburg, okt. 15. Mint a „Börzen Halle" irja: az Elbe torkolatánál lévő figyelő állomások tegnap se láttak egy franczia hajót se, hasonlóan azt mondják az ide érkező kapitányok, hogy az északi tengeren egy franczia hajóhadat se láttak. De ebből még sem biztos az ellenséges hajóhad eltünése.

A Helgólandnál látott hajóhad erejéről szóló hirek eddigelé 10 és 16 hajó közt változnak. Az bizonyos, hogy a franczia hajók a németekre vadászatot tartanak.

Tours, okt. 15. Egy Párisból okt. 11-én kelt levél a következő közleményeket hozza: Dél felé számos porosz mozgalom történik. — Előre gondoskodás végett csapatok és mozgónemzetőrök küldettek ugyanazon irányban, valamint más pontokra is küldettek csapatok. Ma a chatilloni szökevényeket egy haditörvényszék itélte el, közülök öt halálra itéltetett. Tegnap az a hir terjedt el, hogy Fleurens csapatai uj tüntetést akarnak csinálni. Azt mondják, hogy a mozgónemzetőrség táborkara elhatározá, hogy 5 zászlóalj egy legióba való egyesitését Fleurens alatt nem türi többé. Ma reggel nem ment léghajó, mert a szél nem volt kedvező. Chatillonnál a poroszoktól egy 12 waggonból álló száraz főzelék-küldeményt vettek el. Burnside tegnap a porosz főhadiszállásra ment. Azt mondják, hogy vissza jő, és inkább mint valaha hiszik, hogy fél hivatalos pourparlers fog lenni, de Páris népe erélyes ellenszegülést tanusit, minden oly béke iránt, mely terület-átengedésen vagy a nemzetre nézve megalázó feltételeken alapszik. Egy kormányrendelet elrendeli a civilista ezüst ékszereinek összeolvasztását, hogy pénzzé veressék. Nagy kaliberü 9000 meternyire hordó ágyukat öntenek nagy tevékenységgel.

Bécs, okt. 16. A „Tagespresse" „Nachtrag" czim alatt a következő fontos hirt hozza: „Előkelő börzekörökben azt állitják, hogy a porosz követség német sürgönyöket kapott, melyek megerősitik a német csapatok Metz és Páris előtt szenvedett vereségeit Európa szabadsága és civilisatiója, mindenek előtt pedig Németország érdekében csak azt kivánhatjuk, hogy e hirek igazak legyenek.

Bécs, okt. 17. A „Tagblatt" jelenti: Smolka az Oroszország által kezdeményezett prágai szláv congressusba való részvételét nem igérte meg.

Hamburg, okt. 17. A franczia hajóhad Dünkirchennél gyült össze.

Turin, okt. 17. Garibaldi Chamberybe megérkezett, hol 1500 önkénytes várja.

Brüssel, okt. 17. Hirlik, hogy Trochu azon óhaját nyilvánitá, miszerint Bismarckkal értekezni kivánna. — Lyonban a vörösek kifosztották a nagy seminariumot, anélkül, hogy a hatóság közbelépett volna. A „Liberté" kijelenté, hogy a toursi kormány mit sem ér.

Tours, okt. 16. A tuileriákban talált irományoknak egy kivonata constatálja, hogy dec. 2-ka után 25,642 személy záratott el, kik közül 14,118 deportaltatott, vagy számüzetett, vagy fogságban maradt.

Egy rendelet a hirlapkautiót megszünteti Okt. 10-kén a mozgó nemzetőrségnek igen heves csatája volt a Noisy és montreuil melletti sikságon. Az erődből két ellenséges ágyu szereltetett le — Kératry helyébe rendőrfőnökké Adun Edmund neveztetett ki.

Debreczen sz. k. város közönségének felirata a képviselőházhoz a közmunkaügyben alkotandó törvény iránt.

Oly ország, mely az alakulás időszakát éli, mint épen Magyarország, csak lassankint fejtheti ki erejét azon irányban, mely az anyagi és szellemi jólét előmozditását eszközlő intézmények meghonositására vezet.

De minél lassubb ezen átalakulási mozgalom, annál érezhetőbb, annál károsabb azon szomoru állapot, melynek sulya lenyomólag nehezedik a polgárosodás szellemének törekvéseire.

Azért is minden nemzetnek, és kiváltképen a magyarnak egyenes érdekében fekszik, hogy ellentálljon mindazon akadálynak, mely gátul áll felvirágzása elé.

A mivelt, boldog nemzetek példája gyakorlatilag igazolja a tudomány azon elvét, hogy az anyag és szellem egymásra hatásából fejlik ki a társadalmi valódi jólét.

Épen azért Magyarországnak átalakulási időszakában egyenlő lépést kell tartani mindkét irány felé haladásában.

A hübéri korszaknak sok maradványa van még hazánkban, miáltal az anyagi s ennek folytán a szellemi előhaladás is gátolva van.

Ilyen egyebek közt a közmunka-ügy kérdése ugy, a mint az a jelen szinvonalán áll.

A közmunka-ügy, a mint az nálunk fenáll, nem egyéb, mint az eltörölt robot második kiadása.

Mindegyik megalázza az embert, pedig kétségtelen, hogy a mivelt társadalomhoz csak az lehet méltó, mi az embert felemeli.

Azon permissiv rendszabály, miszerint a közmunka természetben leszolgálása, bizonyos feltételhez kötve megengedtetik, nem foglalja magában a szabad ember fogalmát; sőt osztályokra s osztálygyülöletre vezet; mert a szegényebb kénytelen a robotnemü szolgálatot természetben teljesiteni, mig a másik pénzért váltja meg szabadságát.

Már pedig szabad állam csak szabad emberekből alakulhat, s csak is ilyenek által tartathatik fen.

S valahányszor az emberi jogok, a szabadság rovására, sérülést szenvednek, az átalános jólétre akadályozólag ható hübéri intézmények megboszulják magokat, a társadalom kárára.

Igy van az a közmunka-ügyre nézve is.

Ott, hol a természetben leszolgáltatás vétetik foganatba, vagy épen nem, vagy lassan, és haszonnal nem értékesithető a közmunka, a kötelezettek és a felügyelet hanyagsága miatt; s ennélfogva a közmunka utján előállitandó müveletek által eléretni kivánt czél alig hogy meg is közelithető.

A hol pedig a megváltás divatozik, ott részint igen nehéz a nem államilag kezelt végrehajtóhatalommal behajtani a váltságot, részint átalában nem is elég a váltság a közmunkaerő terhére rótt müveletek létrehozására.

Innen van, hogy országutaink — melyek rendszerint közmunkák utján rendeltetnek előállittatni, — átalában roszak.

S ismét innen azon szomoru állapot, hogy — a gazdászat, ipar s kereskedés emeltyüi közvetitői — a jó utak — hiányában a forgalom oly fokra nem emelkedhetik, mely a társadalom jólétének egyik kétségtelen jeléül tekinthető.

Pedig elvitázhatlan, hogy a nemzetek valódi tartós ereje, hatalma, rendszerint a belforgalom növekedésével emelkedik.

De belforgalmat szállitási eszközök hiányában teremteni nem lehet.

A szállitási ár magassága pedig a munka hasznát, becsét ha nem teszi is tönkre, mindenesetre aránytalan nagyságban csökkenti.

Mivelt nemzetek példái bizonyitják, hogy jó közlekedési utaik vannak, melyek termelvényeik értékesitését elősegitik.

De azt is jól tudjuk a mivelt államok példáiból, hogy ott a közlekedési utak nem robotszerü közmunkák, hanem országos pénzalapból készittetnek.

Az államnak magának kell átvenni a közlekedés, a szállitás könnyitésének munkáját, országos alapból, s országos érdekből.

S azon meggyőződésben vagyunk, hogy, ha az állam maga veszi át a közlekedési eszközök épitését, ha a közmunka megszüntetése által az embert visszaadja a társadalomnak; ha a mezőgazdaság teendőinek végzésére is elégtelen népet megszabaditja a robotszerü tehertől; ha a megszüntetendett közmunka értékének adóba befoglalása s adókép behajtása s igy mérsékelt, alig érezhető teherrel felváltása folytán az utépitészet kezelését maga az állam veszi kezébe s azt tervszerüleg s szakadatlan folytonosságban inditja haladásnak:

Lesznek jó utaink, — a gazdászat, ipar s kereskedés termelvényei értékesednek; az anyagi s ez által a szellemi jólét lassanként kifelődik; az ember pedig a robotféle közmunkától szabad lesz szabad államban.

Mindezek alapján, csatlakozva Moson- és

TÁRCZA.

A tuilleriák legujabb titkai.

Regényes történet két kötetben.

Irta

CHATTERTON WILLIAM.

(Folytatás.)

— Remélem, mondá Napoleon, a poroszok nem fognak tovább menni bekebelezési politikájukban. Hol is találnának szövetségeseket.

És Bismarck talált ilyet, s épen ott, a hol Napoleon azt a legkevésbé várta, hogy találni fog Olaszországban.

Az Olasz és Poroszország közti szövetség oly okosan volt bevezetve, s annyira titokba tartatott, hogy még csak akkor, a midőn 1866-ban a két hatalom együttesen el kezdett müködni, kezdték elhinni azon szövetség létezését.

És ekkor ismét a varázsló Mazzini volt az, ki e két állam egyezményeinek feltételeit elsőben megtudta, s azt hirlapban közé tette. Hogy mi módon jutott ahhoz, arra már csak ő felelhet meg, valamint arra is, hogy miként tudott meg minden szót, a mi Cavour és Napoleon közt Plombieresben váltatott.

Daczára annak, hogy Napoleon már számos év óta folytonosan fegyverkezett, a Poroszország és Ausztria közötti ellenségeskedések kitörése felőli hir őt oly váratlanul lepte meg, hogy mielőtt csak mozgósithatta volna a hadseregét, a poroszok már benyomultak Szász és Csehországba, s a königgrätzi csata meg lett nyerve, s nehány nap előtt Bécs kapui előtt állottak.

És ezt mind Bismarck cselekedte, egy oly ellenfél, a minővel Napoleon eddig még nem birt.

LXIII.

A visszafele forditott szerencse-kerék.

Azon olvasóknak kedvéért, kik e müben inkább regényt kerestek, szövünk abba egy oly fejezetet, mely talán kissé regényesebben van felcziczomázva, mint a többiek.

Mi azt hiszszük, megtartottuk azon szavunkat, s ugy irtuk ezen könyvet, hogy a könyebb alakok olvasóinak is, mint a minő a száraz történeti alak, anyagot fog nyujtani az élvezetre.

Ezuttal Bécsbe a belváros egy épületébe viszszük az olvasót, mely házban több család lakik. A Haarmarkton vagyunk, tehát a legnépesebb utczák egyikében. Az első emeleten egy gazdag zsidó bankár lakik, Goldthal báró, mely név igen illik reá, mert ha minden értékét, melylyel bir aranyra felváltaná, a mi ugyan Ausztriában igen nehéz feladat lenne, azzal egy kis völgyet meglehetne tölteni, bár ha az nem is lehetne egy mértföld hosszu.

Megjegyzésre méltó, hogy minden izraelita nagyravágyásának végczélpontja a báróságnál létezik, ennél nagyobb czimet egyik sem akar birni. „Hiszen maga Rothschild is csak báró, s miért lennénk mi nagyobbak, mint ő, ki oly sok hatalmast tart zsebében." — Ezen báró Goldthal a leggyengédebb férj és atya. Egyetlen leánya van Regina baronesse, s ezirant olyan, mint a zsidók szoktak lenni gyermekeik iránt. A zsidónak a maga neje a legszebb és legszeretetre méltóbb, s gyermekei csupa lángeszek. Reginát szülei annyira elkényeztették, hogy valódi házi zsarnokká lett. A mily materialisticus volt az atya a közéletben, s különösen délben 12 órakor a Singer és a Grünangerutczában, de ha este hazajött, hogy a bárónő és Regina társaságában theáját megigya, — mert délben Zachernél szokott ebedelni — letörlé paletotjáról a materialismust s szivesen lett spiritualista, mert Regina ugy akarta.

E családban különben nemcsak három bölcsészeti rendszer, hanem három politikai irány is volt képviselve. A materialisticus papa egész lélekkel rajongott Napoleon mellett, következőleg az absolutismus mellett is. Az anya, ki az epikomeusok osztályához tartozott osztrák nő volt testestől lelkestől, s ugy találta, hogy az alkotmány ép oly szüksége a népnek, mint a mérsékelt szabadság, mérsékelt adó és mársékelt sajtó. Regina pedig, mint spiritualista, és platonicus, a köztársaság felé hajlott, s istenitette Lincolnt, Garibaldit, Mazzinit és Kossuthot, s gyülölte az absolut uralkodókat mind, kiket egytől egyig egy osztályba helyezett. S bár atyja nem merte vitatni az ő bölcsészeti elveit, miutan a felől mit sem tudott, még is volt köztök néha szóváltás, mihelyt a politika került szőnyegre.

— Szent istenem, mondá a báró, ha a te köztársaságaid győznének, akkor elmehetnénk koldulni, és én sem nevezhetvén magamat többé bárónak.

Ma a baronesse különös jó kedvében volt, igen sokat zongorázott, s a thea is jobban izlett neki és pedig azért, mert oly látogatást várt, mely után már régóta hiába áhitozott, mely mindenütt volt talán már, mielőtt a báró házához elígérkezett.

E látogatók egy ur és leánya voltak, ez utóbbi azon ritka képességgel birt, hogy jövendőt tudott mondani, s ez okból több előkelő házban szivesen látott vendég volt, bár a legtöbbször vissza utasitá a tulvilágot érdeklő kérdéseket, mondván, hogy azokra nem képes megfelelni. Legkülönösebb volt e fiatal leánynál és atyjánál, hogy soha pénzt és ajándékot el nem fogadtak, bár nem valami fényes körülmények közt éltek. Az atya nyugalmazott tiszt volt s leánya zongora és énekleczkéket adott, s a leczkéket sem fizettette drágán meg, miután egy óráért csak egy osztrák forintot követelt.

A báró haza érkezte után egy órával csengettek a rácsos ajtón, s belépett a nyugalmazott kapitány leányával Natáliával. Egy apród követte őket, s miután a kapitány elvett tőle egy 20 hüvelyk hosszuságu ládikát, s azt egy üres asztalra helyezte, eltávozott.

— Mi az, kapitány ur, a mit magával hozott? kérdé a baronesse.

— Egy kis játékszer, a magam találmánya, később majd meg fogom mutatni, felelé a kapitány. Megenged, hogy sokáig késlekedtünk szives meghivása elfogadásával, de Natáliám folytonosan náthában, fej és mellfájásban szenvedett, ugy hogy lehetetlen volt eleget tenni a baronesse óhajainak, bár mennyire örömest óhajtottuk is azt.

— Ó, én mindig örömmel fogadtam volna különben is látogatását, mondá Regina. Ön tudja, mennyire rokonszenvezek mindenben Natáliával. Aztán a leányhoz fordulva folytatá: Ma nem is akarlak azzal kinozni, hogy valamit beszélj nekünk a tulvilág felől, legfelebb csak akkor, ha magadnak is kedved lenne ahhoz.

— Igen, igen, mondá Natália, egy alig több mint 15 éves leány, magas termettel, szabályos arczvonásokkal, buskomor arczkifejezéssel, achát szemekkel és hollófekete hajjal, mely halvány bőrszinét még feltünőbbé tette. Ma érzem, hogy a tulvilágba megyek, melyet csak is csukott szemmel láthatok.

Azonban mielőtt delejes álmodba merülnél, csak fogsz enni valamit, talán nem fog az ártani semmit álomlátásodnak? kérdé Regina.

— Ó nem! érzem, hogy még nem egyhamar alszom el, s addig élvezhetek valamit. Lelkem egészen független testemtől. Addig atyám meg fogja mutatni a szerencsekereket.

(Folytatása következik.)

Fehérmegye közönségének e tárgyban felterjesztett feliratához.

Tiszteletteljesen kérjük a mélyen tisztelt képviselőházat, hogy a közmunkakérdésnek czélszerü megoldására nézve törvényt alkotni illetőleg kormányunkat ezen irányban utasitani méltóztassék.

Hazafiui tisztelettel lévén a mélyen tisztelt képviselőháznak.

Kelt Debreczenben, 1870. évi szeptember 7-én tartott közgyülésünkből

alázatos szolgái
Debreczen sz. kir. város közönsége.

Joinville herczeg nyilatkozata.

Joinville hg. a neki felajánlott jelöltséget a következő szavakban fogadja el. Twickenham szept. 24. Kaptam, kedves M. . . . igen érdekes de szomoru levelét. Szegény hazánk helyzete minden nap válságosabbá lesz, és mindnyájunk erőfeszitése sem igen sok a felhalmozódott veszélyek elháritására.

Mondhatom is önnek, levelének a választásokra vonatkozó helyére válaszul, hogy el vagyok határozva jelöltséget fogadni, ha arra felszólittatom, és ha Charente-Interieure választói szavazataikkal megtisztelnének, irányukban ezért igen hálás leszek.

Az idő sürget, az események rohamosak. Nem az én hibám, ha hadiszolgálatot nem tehettem a csatatéren. De minél nagyobbak a helyzet veszélyei, annál nagyobbak a kötelességek.

A czél egyszerü. Segiteni azokat, kik a háboru vagy a béke által Francziaországot az idegen invasiótól megszabaditani akarják.

Közremüködni egy becsületes kormány alakitására, mely bármily alakban biztositsa a szabadságot és rendet.

A nehézség abban áll, hogy e kettős czél elérésére vezető eszközöket megtaláljuk.

Az alkotmányozó gyülésre nagy feladat vár; mindenesetre azok, kik e magasztos órában polgártársaik szavazatával lesznek megtisztelve, ebből jelentékeny erkölcsi erőt fognak meriteni. Nincs szükség mondanom, hogy mily teljes odaadással fogadom el a képviselői mandatumot.

Büszke vagyok arra, hogy meghazudtolhatok bárkit is, ki — bármily sok viszontagság közt hányatott — pályámon egyetlen szót, egyetlen tettet találna, melyet nem hazám iránti mély szeretet sugalt. — Még egyszer köszönöm kedves M. . . . azon részvétet, melyet ön mindig tanusitott irányomban és higyjen baráti érzelmeimben. — François d'Orleans.

Hol alá hol fel a kerékkel!..

(⊙) E példabeszéd immár a porosz hóditókra is mindinkább kezd alkalmazhatóvá válni.

A német hadaknak Páris előtt és Metznél elevenen érzett roppant kudarczai nem csupán a berlini kabinetet hangolták nagy mérvben le, de izgatottságba hozták átalában az európai kabineteket is.

Most szüntelen tevékenységben vannak bezzeg a villanysodronyok; a diplomaták, kik eddig sybaritai kényelemmel szemlélték a franczia-porosz háboru folyamát a távolból, most egyszerre fölébrednek tetszhalott-álmukból s oly sürgés-forgás keletkezik köztük, minő már emberemlékezet óta nem volt.

Hohenzollerni Vilmos, ki még nehány nappal ezelőtt is alig birt határtalan gőgjével, ki oly fennen kiáltá, hogy ő csak Párisban akar békét kötni, most már minden követ megmozgat egy európai reactio előidézésére, hogy eddig nyert vivmányát biztositsa s magát az örvényből, mely elnyeléssel fenyegeti, kiszabadithassa.

Azonban az európai közvélemény harsány szava hatalmas v e t ó t kiált a reactio elé, kivált ha az óvástételt Észak-amerikának hathatós szava és közbenjárása támogatja.

Most avatkozni be a diplomatiának a német-franczia háboruügybe, midőn a franczia köztársaság életrevalóságáról, erélyéről tesz ujabban aratott jelentékeny győzelmei folytán bizonyságot, midőn a hóditó serege ujabb katasztrófáknak van kitéve — rettentő tapintatlanság lenne, mely nem békét, de könnyen általános európai háborut idézne elé: — a népek irtózatos harczát a fejledező universalis reactió ellenében.

Ha eddig nem mozdult a tétlen semlegesség nyugpárnái közül Európa diplomatiája, most már okosabban teszi, ha bevárja az eseményeket, melyek a franczia nemzet és a zollerni dynasztia sorsa felett döntenek.

Ezt kivánja a franczia nemzet és a német népnek szabadsága, — mert kétségtelen, hogy a franczia nemzet végdiadala egyszersmind a német nép fölszabaditásával áll szoros egybeköttetésben.

Hogy Osztrák Magyarország diplomatiai testülete óvakodni fog hohenzollerni Vilmos javára a forró gesztenyét kikaparni, abban biztosak lehetünk, mert Osztrák-Magyarország érdekeire egy német szabad egység alakulása sokkal kedvezőbbnek látszik, mint egy — mindent elnyeléssel fenyegető n é m e t c s á s z á r s á g n a k létrejötte.

Helyesen itél az angol diplomatia, midőn ama meggyőződésének ad helyet, miszerint időelőtti beavatkozások, közvetitési kisérletek, a helyzetet csak sulyosbitanák s a folytatólagos semlegesség mellett óhajt maradni.

Az orosz czárnak azonban, ugylátszik, megesett a szive Vilmoson, kihez rokonsági viszonyok is kötik s futárai egymást érik a porosz főhadi szálláson.

Már most nagy kérdés, ha az orosz kabinet csakugyan befolyást akar gyakorolni sógora dynasztiájának érdekében, minő módokkal akarja a békekötési közvetitést eszközölni.

Ha a franczia nemzet a legválságosabb pillanatban, a legkétségbeejtőbb helyzetében képes volt a határcsonkitási törekvésekkel erélyesen daczolni, most már, midőn Bellona feléje mosolyog, a kitüzött elvet még makacsabbul fogja oltalmazni s ha még egy pár jelentékeny csatát sikerül kivivnia a betolakodott német hadak felett; nagyon könnyen megeshetik, hogy a toursi kormány fogja diktálni Bismarcknak a békepontokat.

Sokan talán hihetlennek s merész állitásnak tartják ezt még most egyelőre. Pedig ez könnyen megeshetik.

A franczia nemzet minden nap erösbödik s a mint ennnek fegyveres ereje növekedik, ép ugy apad a német had a petécsben, s egyéb az idő viszontagságai miatt támadó betegségekben, nem is számitva a azt a tömérdek embert, kik a rosz élelmezés folytán éhség és végkimerültségben dőlnek el, nem számitva azokat, kik kisebb-nagyobb ütközetekben százával s ezrével hullanak el.

A német hadak helyzete hovátovább nyomasztóbbá válik, annyivalinkább, mert már nincs visszalépés. Páristól való visszavonulása az ellenségnek egyértelmü lenne a teljes vereséggel; — vagy győznie kell, vagy tökéletesen meg kell semmisülnie.

Mi az utóbbit hiszszük. Hiszszük pedig azért, mert minden jelből nyilván látható a német hadaknál a demoralisatiónak legmélyebben alásülyedése — ez pedig a f ö l b o m l á s n a k csalhatlan előjele gyanánt tekinthető.

Hogy ebben a esetben I. Napoleonnak moszkvai katasztrófája Vilmos királynál még iszonyubb mérvben ismételhetődik, nagyon valószinü, ha elgondoljuk, hogy a német hadaknak csufos visszavonulása mily óriási akadályokkal lenne egybekapcsolva.

Ujdonságok.

☛ **Az előfizetési pénzeket kérjük mielőbb, és pedig legteljebb október 20-ig mulhatlanul beküldetni; mivel ellenkezőleg lapunk küldését beszüntetjük.**

* **A Kazinczy alapitványból** — mely a debreczeni polgári casino által kezeltetik, — a folyó 1870-ik évre kitüzött pályakérdésekre, e hó 10-eig mint zárhatár napig három pályamü érkezett be a Casino elnökéhez, melyek még e hét folytán ki fognak adatni birálás végett.

* **Csányi Cornélia** k. a. Pozsonyban a „Büvös vadász" Agathe szerepében lépett föl, s ugy éneke mint játéká által nagy tetszést aratott.

* **A természettan** és mathesis ideiglenes tanárául a III. és IV. gymnasiumi osztályokban ez iskolai évre a jó készültségü N a g y Pál 3-ad éves hittanhallgató választatott el.

* **Telegdi K. Lajos** kiadásában legközelebb lát napvilágot „A föld két gömbének" iskolai tali magyar térképe. E térkép, mely Kutasy Imre jó nevü könyomdászunknál most van nyomás alatt; a térkép 42 hüvelyk magas, 54 hüvelyk széles, s ára vászonra felhuzva, kemény fedéltakaróval csak 4 forint leend. Ajánljuk az iskolai igazgatóságok figyelmébe.

* **Az ujonczozási előmunkálatok** iránt városunkhoz is leérkezett a rendelet a honvédelmi miniszteriumtól, s a kapitányi hivatal megbizatott annak foganatositásával. A köztörvényhatóságok rendezéséről szóló törvénynek idevonatkozó 17-ik §. tehát e szerint a miniszterium által életbeléptettetett.

* **Debreczeni ref. főiskolai kalauz az 1870. évre** czimmel jelent meg egy füzetke, melyet Telegdy Lajos könyvárus a tanuló ifjuságnak emlékül bocsátott közre. E füzetkéről, mely 28 lapnyi terjedelemmel bir, talán előbb kellett volna már szólanunk, de tárgyhalmaz miatt csak most emlithetjük azt meg, s azt hiszszük most sem késő felemliteni, e valóban tapintatosan összeállitott füzetkét. Mindent magában foglal ez, mi csak a főiskola és annak belszervezése felől arra, mit a tanulóknak tudni kell, vonatkozik. Megtalálja ebben a tanuló főiskola egyes tanszakait, az iskola kormányzását, a tanárok névsorát, tantárgyaikat és lakását a hittant, bölcsészetet, jogot, a gymnasiumot, polgári iskolát, tanitóképezdét az 1860—70-ik év második felében hallgatott tanulók teljes névsorát, egyszóval mindazt, mit a tanuló ifjuságnak a főiskoláról tudni érdekében áll. Valóban ennél kellemesebb ajándékkel alig lephette volna meg Telegdi Lajos a tanulókat, s igen óhajtjuk, hogy e füzetke ne legyen első és utolsó évfolyam egyszersmind hanem hogy azzal minden iskolai év kezdetén találkozzunk.

* **A tengeri törés az ürgenyilasban** tegnap kezdetét vette, s a mint értesülünk a termés e helyütt minden gazdát kielégit.

* **Betörés**. Böszörményi József polgárnak czeglédutczai 158. sz. a. házánál az elmult éjjel ismeretlen tettesek a kamrának utczára menő ablakán betörtek, s onnan a kamrában tartalmazott tárgyak nagy részét eltulajdonitották.

* **Az éjjeli rendetlenkedések** és orditozások, a békés polgárok bosszuságára kezdenek ismét napi renden lenni, min csak is a legszigorubban alkalmazott rendőri szabályok segithettek.

* **Érdekes eset** adta magát elő legközelebb. Ugyanis egy házasulandó pár a harangokat akarta meghuzatni esküvői ünnepélyére. A harangok a rendőri tekinteteket nem emlitve, egyházi szertartások kisésetére szolgálnak; komikus dolognak tartanók, ha minden magánmulatságra megszólalnának azok s fellármáznák a városi közönséget; akkor az egyházi szertartásoknál alkalmazott harangozás mindenesetre sokat vesztene érdekességéből. Hozzáteszszük, hogy a lakomára kivánt harangozás iránti kérelem visszautasittatott.

* **Történt pedig**, hogy a debreczeni theátrum personái diaetát hirdetének vala, mely alkalommal a pensionalis intézet actusai felett tanácskozának. Iránák vala azon időben 1670-et Urunk születése után. E sorok irója szinte képzeli, mily meglepetéssel kiált fel ez érdekes adatra a régiségbuvár: „Hah 1670! még semmiféle krónikában, bibliothekában nem találtam nyomára a debreczeni diatristáknak azon évben,— annál kevésbé ama gyülésnek! — és ime véletlenségből mily felfedezésre juttatott a „Debreczen" mult számában közlött szinészi közgyülés jegyzőkönyve!" Természetes, hogy ez érdemes tudós hazánkfia csupán gunyolódik, jól tudván azt, hogy sajtóhibából csuszott oda be 1670 az 1870. év helyett.

* **Értesités.** Folyó okt. hó 5-én egy Földesre való asszony a vasut mellett egy tarisznyát talált, melyben két zsidónyelven irt ima könyv, és több más imádkozás közben használt tárgyak találtattak, — az asszony ezen tárgyakkal el fogatott, igaz tulajdonosa jelentse magát a kihágási ügyeket itélő birósághál a városháznál.

* **Az okt. 1 ére berendelt** szabadságos katonák közül több mind e mai napig meg nem jelenvén a gyakorlatokra, ezek most ujolag azon megjegyzéssel hivattak fel e megjelenésre, hogy meg nem jelenésük következményeit magoknak tulajdonitsák, mit is figyelmeztetésül ezennel közlünk.

Fővárosi értesitő.

** H o r n E d é t — mint halljuk — a jogi egyetemen tanári kara föl akarja kérni, hogy az egyetem előadásokat ta rtson a nemzetgazdaságból.

** A „N é p k ö r"-ben szombaton Horn Ede tartott felolvasást nagyszámu közönség előtt „a harmadik franczia köztársaságról." Az értekezést több helyen megéljenezték s utána a „Marseillaise"-t játszták zongorán, s ezt ismét reggelig tartó kedélyes tánczmulatság követé.

Belföldi hirek.

*** A m á r a m a r o s i sóbányákat egymás után pusztitja a viz, az aknák ez ellenséges multkor a vieliczkai, most az szlatinai sóbányát támadta meg.

*** N a g y v á r a d o n a szabósegédek segélyző és önképző egyletet alakitanak, az alapszabályokat már felküldték a kormányhoz megerősités végett.

*** Á b r a i K á r o l y a „Vásárhelyi Közlöny"-ben ismerteti a Debreczenben okt. 6-kán tartottt egyházkerületi közgyülés lefolyását, midőn a h.-m.-vásárhelyi 1800 ref. polgár azon kérelmét tárgyalák, melyben a presbyteriumnak a nép által szabadon választását kérelmezék. Méltó neheztelléssel adja a hivek tudtára, hogy kérésük, a cánon világos rendelete s a gyakorlat ellenére sem teljesittetett; kiemeli R é v é s z Bálintot, ki ügyöket a törvény nevében pártolá.

*** H o n v é d - z á s z l ó s z a l a g o k. A Nyiregyházán állomásozó 41-ik honvédzászlóalj uj zászlója diszitésére L ó n y a y Menyhértné zászlóanya dusan aranyozott szalagot küldött, e felirattal: „Századok hirdessék dicsőséged — Lónyay Menyhértné, a 71-dik honvédzászlóalj, 1870." — A középbácskai honvédzászlóalj lobogóját pedig Z i c h y Irma grófnő, mint keresztanya, ajándékozta meg pompás szalaggal, melyen a felirat áll: „Vigyed bátran győzelemre. Nyomuljon mindig előre." Egyszersmind 100 aranyat küldett a közvitézeknek.

Délutáni posta.

— B e r l i n, okt. 17. Metz rendszeres ostromlásának megkezdése hivatalosan kijelentetik.

— T o u r s, okt. 17. A nemzeti gárdát szorgalmasan fegyverezik; eddigelé egy milliónál több fegyvert osztottak ki, ezekből 28,000 a párisi mozgóőrségre esik. Ugyanennyi fog közelebb a fegyverzőbizottság által kiosztatni.

— F l ó r e n c z, okt. 17. A parlament hir szerint feloszlattatik s uj választások rendeltetnek el egész Olaszországban. Mazzini ideérkezett.

— L o n d o n, okt. 17. A „Times" jelenti, hogy Mezből egy parlamentär érkezett Frigyes Károly főhadiszállására, honnan azonnal tovautazott Versaillesbe. Az eredmény eddig még nem tudatik.

— B e r l i n, okt. 17. Venizel okt. 16. A meklenburgi nagyhg ma délután vonult be Soissonsba. A németek vesztesége a háromheti ostromzár s a négynapi bombázás alatt igen csekély. Soissonsban 4000 fogoly ejtetett s 132 égyu foglaltatott el.

— L o n d o n, oct. 17. A „Daily News" irja: A Párist megszállva tartó sereg a landwehr-gárda és a 13. hadtest által 100,000 emberrel szaporittatott, Burnside és Sheridan tábornokok Brüsselbe utaztak.

— T o u r s, okt. 17. A departementok, melyekhez az ellenség 100 kilometernyinél közelebb áll, ostromállapotba helyeztettek. Egy katonai bizottság felhatalmazást nyert, hogy a szükségeseknek látszandó munkákra közvetlenül requirálhasson embereket és szerszámokat. A katonai főparancsnok feljogosittatott a nemzetőrséget egész a 40-ki életkorig fegyverbe szólitani s ezek szintén a katonai törvények alá vettetnek.

— B é c s, okt. 17. A „N. fr. Pr." jelenti Flórenczből: Mazzini ide érkezett. A pápa némely tanácsosai óhajának daczára Rómában marad.

Közgazdászat.

(e) D e b r e c z e n, okt. 18. Hetivásárunk csak középszerüleg volt látogatott, kevés életféle hozatott, s ezuttal tengeri is kevesebb volt, földmiveseink mostan leginkább szántás s tengeri betakaritással foglalkoznak, a mi kevés életnemü hozatott, hamar megvásárolták, 20—40 kr emelkedett árak mellett, a szalonna ára nem változott.

A több nap óta tartó izraelita ünnep, többféle üzletnek hátrányul szolgál, nyers bőrvásár sem tartatott, a kész bőrnek csekély kelendősége volt. Zöldségféle, krumpli, káposzta, sat. kevés volt s hamar elkeit, 1 zsák krumpli 1 frt 20 kr, 100 fej káposzta 5—9 frt. Szathmárfelől nehány szekér gesztenye, aszalvány s főzelékféle is hozatott, a gesztenye véka számra 2 frt 70—3 frt volt.

Időjárásunk egész nap borongó s hüs.

Távirati tudósitás

a bécsi tőzsdéről okt. 18-ról.

Arany. . . 9 frt 92 kr. | Ezüst. . . 122 frt 25 kr

Felelős szerk. és kiadotulajdonos: OLÁH KÁROLY.

H I R D E T É S E K.

A

„Nemzeti biztositó társaság"

(1.500,000 alaptőkével)

mely fenállása óta szolid eljárása, jutányos dijai által a n. é. közönség pártolását nagy mérvben volt szerencsés kiérdemelni, ezennel bátorkodik felhivni a n. é. közönség figyelmét a biztositások azon nemeire, melyek a tüz- és jégosztályba esnek, mely biztositások ez intézetnél a legjutányosabb dijak mellett eszközöltetnek.

Felvilágositással és a biztositási ügyekre vonatkozó mintákkal a legszivélyesebb készséggel szolgál

a debreczeni vezérügynökség
főpiacz 1712. sz. a. első emelet.

381 7—10

A DEBRECZENI

IPAR ÈS KERESKEDELMI BANK

vesz és **elád** mindennemü **állampapirokat, ipartársulati részvényeket, elsőbbségi kötvényeket, szelvényeket**

arany és ezüstpénzt. 188

Elád sorsjegyeket részletfizetésre,

szervez a legkedveltebb magyar és osztrák sorsjegyekre **játéktársaságokat.**

A j á n l t a t i k:

Hitelintézeti sorsjegy, 1864-ki államsorsjegy, 1870-ki magyar kölcsönnyereménysorsjegy, 250,000, 200,000, 50,000, 400,000 frt főbb nyereménynyel, ugy egyes darabonkint, mint társaságban 10 darabra.

Hirdetés.

„A reform, ispot. intézetében élelmezett szegények kenyér, és élelem szükségleteinek 1870 nov. 1. 1871 nov. 1-jéig terjedő egy évre, mint szinte a szükséges cziz mák kiszolgáltatása a f. október hó 22-dik napján tartandó bizottmányi gyülésben árlejtés utján fog kiadatni."

Zagyva Imre mk.
ispot. felügyelő.

408— 2—2.

Előnyös kilátások a nyereményre

nyujtatnak a herczeg braunschweigi 21 millió ezüst tallérra menő jutalom kölcsönnél, melynek egy közelebbi huzása f. év nov. 1-én lesz. E kölcsön összes nyereményei 10 nyeremény és 80,000., 10 nyeremény és 75,000., 22 nyer. és 60.000 4 nyer. és 55.000., 19 nyer és 50,000., 10 nyer és 40,000., 29 nyer. 30,000., 8 nyer. és 27,000., 4 nyer. és 25,000., 31 nyer., 20,000. 50 nyer. és 15,000. 12.000. 10,000 5000, tallér ezüstben; s e játékban 3 frt befizetése mellett 1 sorsjegyért már a jövő huzásnál részt lehet venni. 3 sorsjegy 8 frt 7 sorsjegy 16 frt, 15 sorsjegy 30 frt o. é.

Meghivásokat a pénz beküldése mellett pontosan teljesit, s a huzási sorozatokat megküldi

Karl Holle, Frankfurt a Main.
Zeil Nro. 35.

390. 6—6

Káposzta-gyalulás.

Kun Mátyás kertészeti szerszám készitő, értesiti a t. közönséget: hogy az általa ujonan feltalált **káposzta gyaluval** kész bárkinek há zánál a **káposzta gya ulást** elválalni s pontosan, finomul s szépen végrelajtani; és pedig 100 kisebb fejet: **30 kr.** nagyobbh **40** krért — **L a k á s a van kisvárad utczán aat101-dik számu háznál.**
404— 2—2

ANTALFFY LAJOS,

órás Debreczenben.

(Boltja a városháza piaczi részén levő „TÖRÖKHÖZ" czimzett dohány-, szivar- s bélyeg-eladási helyiségével egybeköttetésben.

Van szerencsém a t. cz. közönség figyelmébe ajánlani e legdusabban felszerelt **óraraktáramat,** a lehető legolcsóbbra **leszallitatt áron, egy évi irásbeli jótállás mellett.**

	frt.
Ezüst hengeróra 4 rubinköre járó patent-üveggel	8—10
Finomabb arany szegélylyel ugró	11—12
Egész aranyozott compassal	12—13
Angol mintára lapos kristályüveggel	13—14
Gazdászati óra (remontoir)	15—16

	frt.
Ezüst horgonyórák 15 rubin köre, patent üveggel, ugrós	14—1
Finom angol mintára	15—1
Kettős fedéllel	15—18
Kettős fedéllel angol mintára	19—24
Remontoir	25—36
Horgonyórák, melyeket felhuzni soha sem kell	40—45
8 napos pendul-óra	19—23

Ezen például fethozott órák olcsóságához képesti jutányos árak mellett ajánlom arany ur és n ő i óráimat, franczia 8—14 napig járó és ütő: m á r v á n y, a l a b a s t r o m, b r o n z s vas ö n t v é n y t o k u üvegboriték alatt leve asztali és függő aranykerekes óráimat, i n g a (pendul) órákban a legkissebbtől a legnagyobbig, kieligitő nagy választékban.

S c h w a r z w a l d i f a l i ó r á i m h i h e t e t l e n o l c s ó á r é r t, kezdve 1 frt 50 krron szintén egy évi jótállás mellett.

Órákat cserébe elfogadok valódi értékökben, s mivel nálam határozott ár van, s ára minden jószágon rajta van, a csere a t. cz. közönség részéről igen könnyü és biztos.

V i d é k r ő l i m e g r e n d e l é s e k a levél átvételétől számitva 5 nap mulva küldetnek szét mivel elvem, csakis egész tökéletes kiprobált állapotban levő órákat adni ki üzletemből.

Uj Torony-órák készitését vagy ócskák kijavitását gyorsan teljesitem.

Ki nem szereti halgatni a szép keringőt? Fájdalom korunk igen szegény ilyenekben, nehány kivétel hijjával; de a ki valódi kabinet-darabokat akar magának szerezni, annak ajánljuk a következő 3 keringő-lánczolatot: „Frühlingsreigen", szerzé Lammers Gyula; „Jugendträume", Hübner O. Tramotól (Jutalmat nyert). „Burschentänze", Frohnsdorf Jánostól. Egy-egy darab ára csak **75 kr. o. é.** Kapható Apitzsch Róbertnél Lipcsében, s minden könyvkereskedésben.

346 5—20

Debreczen 1870, Nyomatja Telegdi Lajos betüivel Szőllősy Mihály.